

14 Απριλίου 1992

[Α. Ν. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στές]

ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΣΙΟΛΗΣ,

Εφεσείων,

v.

ΕΠΑΡΧΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ,

Εφεσβλήτου.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5366).

Ποινή — Παράβαση των όρων αδείας ανορύξεως φρέατος κατά παράβαση των άρθρων 3(1)(3) και 13(1)(2) του περί Φρεάτων Νόμου Κεφ. 351 — Επιβολή ποινής προστίμου ΛΚ18.- και έκδοση διατάγματος για κλείσιμο του φρέατος εντός δύο μηνών από την ημέρα της απόφασης εκτός εάν εν τω μεταξύ επιτυγχάνετο εξασφάλιση της σχετικής άδειας — Επικυρώθηκε από το Εφετείο. 5

Διατάγματα κατεδαφίσεως οικοδομών — Διακριτική ευχέρεια των Δικαστηρίων και αρχές που πρέπει να εφαρμόζονται για την έκδοση τέτοιων διαταγμάτων — Ισχύουν κατ' αναλογία και στην παρούσα περίπτωση. 10

Ο εφεσείων μεταξύ Ιουλίου και Αυγούστου 1990 παρέβηκε τον όρο άδειας που εκδόθηκε σ' αυτόν για την ανόρυξη φρέατος στο χωριό Αληθινού για άρδευση συγκεκριμένου τεμαχίου και χρησιμοποίησε το νερό του φρέατος για άρδευση τεμαχίων στο χωριό Πλατανιστάσα. Παραδέχθηκε ενοχή και του επεβλήθηκε η πιο πάνω ποινή προστίμου και έκδοση διατάγματος για κλείσιμο του φρέατος. Εφεσίβαλε την απόφαση καθόσον αφορά το διάταγμα για κλείσιμο του φρέατος και ισχυρίσθηκε ότι αποτελεί υπερβολική ποινή άκρως δυσανάλογη με το διαπραχθέν αδίκημα καθότι η ανόρυξη του στοίχισε τεράστια ποσά. Επίσης ισχυρίσθηκε ότι το τεμάχιο για την άρδευση του οποίου ετέθη ο όρος ανορύξεως του φρέατος ήταν ελάχιστο σε καλλιεργήσιμη έκταση. 15 20

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση και απεφάνθηκε ότι:

1. Ο εφεσείων όταν υπέβαλλε την σχετική αίτηση ήταν ενήμερος για το κόστος της ανόρυξης του φρέατος όπως και την έκταση του κτήματος. 25
2. Η αρχή ότι η παρανομία δεν πρέπει να επιβραβεύεται με την μη έκδοση διαταγμάτων κατεδάφισης ισχύει κατ' αναλογία

2 Α.Α.Δ. Τσιολής ν. Επάρχου Λευκωσίας

και στην υπό εξέταση περίπτωση.

- 5 3. Οι λόγοι που προβλήθηκαν για να υποστηρίξουν ότι το διάταγμα κλεισίματος του φρέατος ήταν δυσανάλογο προς το αδίκημα θα μπορούσαν να εξετασθούν από την αρμόδια αρχή στην άσκηση των εξουσιών της για τροποποίηση ή μη της αδείας ανορύξεως του εν λόγω φρέατος και όχι με ακύρωση του διατάγματος που ουσιαστικά θα διαιώνιζε την παρανομία.

Η έφεση απορρίπτεται.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

- 10 *Golden Sea-Side Estate Co. Ltd. v The Municipal Corporation of Famagusta (1973) 2 C.L.R. 58.*

Έφεση εναντίον Ποινής.

- 15 Έφεση εναντίον της ποινής από τον Ανδρέα Ηρ. Τσιόλη ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 7.11.90 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 28564/90) στην κατηγορία παράβασης όρων αδείας ανορύξεως φρέατος κατά παράβαση των άρθρων 3 (1) (3) και 13 (1) (2) του περί Φρεάτων Νόμου, Κεφ. 351, και καταδικάστηκε από την Δ. Μιχαηλίδου (κα) σε £18.- πρόστιμο και
- 20 διατάχθηκε όπως κλείσει το φρέαρ εντός δύο μηνών από την ημέρα της αποφάσεως εκτός αν εν τω μεταξύ πάρει άδεια.

Μ. Χριστοφίδης, για τον εφεσεύοντα.

- 25 *Σ. Μάτσας, ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον εφεσίβλητο.*

Cur.adv. vult.

- 30 Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π. ανέγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Ο εφεσεύων καταδικάστηκε με την ιδίαν του παραδοχή σε κατηγορία παράβασης των όρων αδείας ανορύξεως φρέατος κατά παράβαση των άρθρων 3(1)(3) και 13(1)(2) του περί Φρεάτων Νόμου, Κεφ. 351. Οι λεπτομέρειες του αδικήματος ήταν ότι ο εφεσεύων στις 28 Αυγούστου 1990,

όπως και σε άλλες ημερομηνίες μεταξύ του Ιουλίου και του Αυγούστου, παρέβηκε τον όρο της άδειας που εκδόθηκε σ' αυτόν για την ανόρυξη του φρέατος με αριθμό 044838 ημερομηνίας 16 Απριλίου 1990 στο χωριό Αληθινού και στο τεμάχιο 11/8, Φ/Σ ΧΧΧ ΙΙΙ.34 και 42 που τροποποιήθηκε στις 14 Ιουλίου 1990, δηλαδή χρησιμοποίησε το νερό του φρέατος για άρδευση άλλων τεμαχίων, δηλαδή των τεμαχίων 327, 328, 324 και 330, Φ/Σ 38/3 και 42 του χωριού Πλατανιστάσα, αντί μόνο του τεμαχίου 11/8.

5

Για το αδίκημα αυτό του επεβλήθη πρόστιμο £18 και εκδόθηκε διάταγμα όπως κλείσει το φρέαρ εντός δύο μηνών από της ημέρας της αποφάσεως, εκτός εάν εν τω μεταξύ πάρει την σχετική άδεια.

10

Εναντίον της αποφάσεως αυτής καταχωρήθηκε η παρούσα έφεση. Ο ουσιαστικός λόγος εφέσεως είναι ότι η ποινή είναι έκδηλα υπερβολική και άκρως δυσανάλογη με το αδίκημα που διαπράχθηκε καθόσον αφορά το διάταγμα για να κλείσει ο εφεσείων το λάκκο του, και τούτο διότι η ανόρυξη του λάκκου αυτού του στοίχισε τεράστια ποσά.

15

Επιχειρηματολογώντας ο ευπαίδευτος δικηγόρος του εφεσείοντα ενώπιον μας, υπέδειξε ότι το τεμάχιο, για την άρδευση του οποίου ετέθη όρος στην άδεια ανορύξεως του φρέατος αυτού, ήταν ελάχιστο εις καλλιεργήσιμη έκταση ειδικά μετά την ανοικοδόμηση του σχετικού δωματίου για στέγαση της αντλίας και ότι ήταν απαραίτητη η χρήση του νερού του φρέατος αυτού για παρακείμενα χωράφια του.

20

25

Δεν νομίζουμε ότι οι λόγοι αυτοί είναι αρκετοί για να επέμβει το Δικαστήριο στην επιβληθείσα ποινή και ειδικά να ακυρώσει το διάταγμα που το πρωτόδικο Δικαστήριο εξέδωσε για κλείσιμο του φρέατος. Ο εφεσείων όταν υπέβαλλε την σχετική αίτηση ήταν ενήμερος για το κόστος της ανόρυξης του λάκκου και των σχετικών εγκαταστάσεων, όπως και για την έκταση του κτήματος του και το πόσο χώρο θα κάλυπτε το αντλιοστάσιο του.

30

35

Έχει λεχθεί σε αναφορά με διατάγματα κατεδαφίσεως

- οικοδομών σε περιπτώσεις καταδίκης για παράβαση όρων αδείας οικοδομής ότι τα Δικαστήρια δεν πρέπει να ασκούν τη διακριτική τους ευχέρεια με τρόπο που να ανατρέπουν το σκοπό για τον οποίο υπάρχει ο Νόμος και για
- 5 τον οποίο η διάταξη για τέτοιες διαταγές περιλαμβάνεται στο νομοθέτημα. Ασφαλώς υπάρχουν περιπτώσεις απλώς ασήμαντων τεχνικών παραβάσεων κάποιου όρου αδείας ή κάποιας μικροπαράβασης που μια τέτοια διαταγή δεν χρειάζεται να γίνει. Αλλά όπως λέχθηκε και στην υπόθεση
- 10 *Golden Sea-Side Estate Co. Ltd. v. The Municipal Corporation of Famagusta* (1973) 2 C.L.R. 58, αν πεισθεί το Δικαστήριο να μην εκδώσει ένα τέτοιο διάταγμα σε υπόθεση ουσιαστικής παρανομίας τούτο θα ισοδυναμούσε με επιβράβευση της παρανομίας. Αυτή η αρχή ισχύει κατά
- 15 αναλογία και στην υπό εξέταση περίπτωση.

- Οι λόγοι που προβλήθηκαν για να δείξουν ότι το διάταγμα κλεισίματος του φρέατος ήταν δυσανάλογο προς το αδίκημα είναι μάλλον λόγοι που θα μπορούσαν να εξεταστούν από την αρμόδια αρχή στην άσκηση των εξουσιών της για τροποποίηση ή μη των όρων αδείας ανορύξεως του εν λόγω φρέατος και όχι για το Δικαστήριο να ακυρώσει το διάταγμα κλεισίματος του φρέατος που θα σήμαινε στην ουσία έκδοση από αυτό αδείας για συνέχιση της παρανομίας.
- 20

- 25 Για όλους τους πιο πάνω λόγους η έφεση απορρίπτεται.

Η έφεση απορρίπτεται.